

Folketingets Finansudvalg
Christiansborg

13. februar 2023

Svar på Finansudvalgets spørgsmål nr. 68 (Alm. del) af 23. januar 2023 stillet efter ønske fra Rasmus Jarlov (KF)

Spørgsmål

Vil ministeren rangere alle regeringens initiativer, der øger arbejdsudbudseffekten efter, hvor sikker Finansministeriet er på effekten, på baggrund af den evidens der er til rådighed?

Svar

Når Finansministeriet skønner over fx arbejdsudbudseffekter af forskellige initiativer, sker det ud fra en samlet vurdering, hvor der i den samlede vurdering naturligvis trækkes på, hvad der findes af empirisk grundlag. Det helt overordnede princip er, at der skal udarbejdes så retvisende og dækkende skøn som muligt for, hvordan økonomisk-politiske tiltag påvirker de offentlige finanser og samfundsøkonomien i øvrigt

I praksis vil der, da der sjældent findes et empirisk grundlag, der præcis omhandler samtlige virkninger af det pågældende konkrete initiativ (fx hvis et studie bygger på anden målgruppe, ældre data, internationale erfaringer mv., eller kun omhandler dele af de potentielle effekter), i de opgjorte virkninger af initiativer altid være et element af skøn. Dette vil være baseret på et eller flere erfaringsgrundlag, der kan understøtte skønnet. Ud over det empiriske grundlag lægges der i de skønnede virkninger også vægt på økonomisk teori.

Det er således ikke muligt at rangordne grundlaget for de skønnede virkninger af de forskellige initiativer – heller ikke hvis kvaliteten af de enkelte empiriske studier kunne rangordnes.

I forhold til rangorden af mulige arbejdsudbudseffekter kan det dog bemærkes, at der kan opdeles i tre niveauer. Øverst er der de egentlige skøn, som er udtryk for virkninger af initiativer, hvor Finansministeriet vurderer, at der er tilstrækkelig grundlag for at indregne en virkning. Det er altså initiativer, hvor det vurderes retvisende at indregne en adfærdsvirkning også selv om denne er usikker, herunder når der er klarhed om fortegnet og fordi manglende indregning ville resultere i en bias (skævvridning) i det samlede skøn.

På det midterste niveau er der tiltag, som kan formodes at have en virkning på arbejdsudbuddet, men hvor Finansministeriet ikke vurderer, at der er tilstrækkeligt grundlag for at indregne et konkret skøn. I sådan tilfælde kan Finansministeriet opstille regneeksempler, hvor man fx siger, at *hvis* det kunne lægges til grund, at tiltaget har en given effekt, hvilke afledte effekter ville der så også være.

Til sidst er der situationer, hvor der ikke er angivet særlig konkrete initiativer for at realisere et givet potentiale, men hvor man sige, at *hvis* det lykkedes fx at ændre adfærd for denne gruppe, så vil det potentielt kunne have disse effekter. I sådan en situation vurderes det også mest retvisende ikke at indregne en virkning.

Med venlig hilsen

Nicolai Wammen
Finansminister